

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV

SENTINȚA CIVILĂ NR.

Şedința publică din data de

Completul compus din:

Președinte:

Grefier:

S-a luat în examinare cauza în contencios administrativ și fiscal având ca obiect contestație act administrativ formulată de reclamanta S.C. ' SRL , cu sediul în Tulcea, str.

jud. Tulcea, în contradictoriu cu părății MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE - AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRAȚIE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRAȚIE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 28 aprilie 2011, consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la datele de: 05 mai 2011, 12 mai 2011, 19 mai 2011, 26 mai 2011 și, ulterior, la data de 27 mai 2011, când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea adresată acestei instanțe și înregistrată sub nr. in 07 iulie 2010, reclamanta SC Tulcea, în contradictoriu cu părățul Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrație Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, a formulat contestație împotriva Decizie nr. emisă de părăț în soluționarea contestației împotriva decizie de impunere nr. vind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală în sumă totală de , solicitând anularea parțială a celor două decizii contestate, relativ la sumele ce reprezintă TVA și impozit pe profit și TVA, accesoriile aferente TVA-ului și accesoriile aferente impozitului pe profit (sume despre care se face vorbire în cuprinsul art.2 și art.3 din)

În motivarea cererii se arată că, în urma unui control efectuat la sediul societății reclamante, organul de control a constat că acesta este debitoare pentru mai multe sume de bani, astfel:

1. ei reprezentând TVA ei) și majorări de întârziere aferente TVA (ei);
2. ei reprezentând TVA (ei) și impozit pe profit (lei);
3. i reprezentând TVA (ei), accesorii aferente TVA (i) și accesorii aferente impozitului de profit (lei).

Urmare efectuării acestui control, a fost întocmit un Raport de inspecție fiscală și Decizia de impunere nr. privind obligațiile suplimentare de plată.

Se mai arată că, împotriva acestei decizii s-a formulat contestație, fiind înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de Administrație Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea sub nr. iar în soluționarea acesteia, organul de control a emis Decizia nr. care a admis doar sesizarea relativ la suma de i reprezentând TVA ei) și majorări de întârziere aferente TVA . Referitor la celelalte sume, organul de control le-a respins ca fiind nemotivate.

Consideră reclamanta eronate, nelegale și netemeinice aceste decizii întrucât organul de control constatator nu a ținut semnă de anumite înscrișuri puse la dispoziție de către reprezentantul societății și a nu a acceptat ca fiind cheltuieli deductibile anumite plăti făcute de către SC deși codul fiscal și normele metodologice de aplicare a acestuia o permit.

În drept, au fost invocate dispozițiile Legii nr.571/2003, ale OUG nr.109/2009, ale Codului de procedură fiscală, ale HG nr.44/2004 și ale legii nr.554/2004.

În apărare, părătul a depus întâmpinare, iar la solicitarea instanței a depus actele care au stat la baza emiterii Decizie nr.

În cauză a fost administrată proba cu înscrișuri și a fost efectuată o expertiză contabilă.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În perioada 01.01.2005-31 decembrie 2009 societatea reclamantă a fost supusă unei inspecții fiscale care a cuprins perioada 01.01.2005-31 decembrie 2009 pentru impozitul pe profit și taxa pe valoare adăugată.

Urmare acestei inspecții fiscale a fost întocmit Raportul de Inspectie Fiscală Parțială care a fost înregistrat sub nr.

Pentru perioada verificată (01.01.2005-31 decembrie 2009 pentru impozitul pe profit și respectiv 01.01.2005-31 decembrie 2009 pentru TVA) prin Raportul de Inspectie Fiscală nr. constatat următoarele:

Pentru anul 2005 s-a stabilit o diferență suplimentară la impozit pe profit în sumă de aferentă cheltuielilor în quantum de i (conform anexei 7 la Raportul de inspecție fiscală) care nu concură la realizarea

veniturilor impozabile, încălcându-se prevederile art. 21 alin.1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2006 nu s-au stabilit diferențe suplimentare la impozit pe profit.

Pentru anul 2007 s-a stabilit o diferență suplimentară la impozit pe profit în sumă de ~~i~~ aferentă cheltuielilor în quantum de ~~i~~ (conform anexei nr. 9 la Raportul de inspecție fiscală) care nu concură la realizarea veniturilor impozabile (~~i~~) și respectiv cheltuieli cu amortizarea terenurilor (~~i~~, petenta încălcând prevederile art. 21 alin.1 și 4 lit.a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2008 s-a stabilit o diferență suplimentară la impozit pe profit în sumă de ~~i~~ aferentă cheltuielilor în quantum de ~~i~~ (conform anexei 10 la Raportul de inspecție fiscală) reprezentând amenzi, penalități (~~i~~) și respectiv cheltuieli înregistrate dublu în evidențele contabile (~~i~~, petenta încălcând prevederile art. 21 alin.1 și alin.4 lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru diferențele de impozit pe profit în sumă de ~~i~~ stabilite de organele de inspecție fiscală, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de ~~i~~ (pentru perioada 25.07.2005-29.01.2010) și penalități în sumă de lei.

Pentru anul 2005 organele de inspecție fiscală au diminuat TVA deductibilă cu suma de ~~i~~ compusă din: ~~i~~ TVA aferentă chiriei pentru care petenta nu a prezentat notificarea furnizorului, încălcând prevederile art. 141 alin.2 lit.k) și alin.3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare; ~~i~~ TVA aferentă achizițiilor care nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile (avans asigurări, servicii de construcții- conform anexei 7); ~~i~~ TVA aferentă achiziției unui teren, operațiune scutită de TVA conform art. 160 alin.1 lit.b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2006, s-a diminuat TVA deductibilă cu suma de lei, compusă din: ~~i~~ TVA aferentă chiriei pentru care petenta nu a prezentat notificarea furnizorului, încălcând prevederile art. 141 alin.2 lit.k) și alin.3 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare; ~~i~~ TVA dedusă de petentă din facturi emise de furnizori neplătitori de TVA încălcând prevederile art. 150 alin.3 din Legea nr. 571/2003.

Pentru anul 2007 organele de inspecție fiscală au diminuat TVA deductibilă cu suma de ~~i~~ aferentă arendării, concesionării, închirierii și leasingului de bunuri, operațiuni scutite de TVA conform art. 141 alin.2 lit.e) din Legea nr. 571/2003.

Pentru anul 2008 s-a majorat TVA colectată cu ~~i~~ lei, întrucât petenta a declarat eronat TVA, încălcând prevederile art. 156 alin.1 și art. 158 alin.1 din Legea nr. 571/2003, diminuându-se TVA deductibilă cu suma de

, compusă din: i TVA aferentă achizițiilor dublu înregistrate, încălcând prevederile art. 146 alin.1 lit.a) din Legea nr. 571/2003; i TVA aferentă arendării, concesionării, închirierii și leasingului de bunuri, operațiuni scutite de TVA conform art. 141 alin.2 lit.e) din Legea nr. 571/2003.

Pentru anul 2009 organele de inspecție fiscală au diminuat TVA deductibilă cu suma de i, compusă din: i TVA aferentă arendării, concesionării, închirierii și leasingului de bunuri, operațiuni scutite de TVA conform art. 141 alin.2 lit.e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal;

TVA aferentă achizițiilor care nu sunt destinate operațiunilor taxabile ale petentei, aceasta încălcând prevederile art. 145 alin.2 și art. 146 alin.1 lit.a) din Legea nr. 571/2003.

Pentru diferențele de TVA în sumă de i stabilite de organele de inspecție fiscală, s-au calculat majorări de întârziere în sumă de i și penalități în sumă de i.

În baza acestui Raport de Inspecție Fiscală Parțială a fost emisă decizia de impunere nr. în care au fost stabilite ca obligații fiscale suplimentare de plată în sarcina reclamantei printre altele și sumele arătate mai sus.

Împotriva Raportului de Inspecție Fiscală Parțială nr. și a Deciziei de impunere nr. reclamanta a formulat contestație.

Prin Decizia nr. părata D.G.F.P. Tulcea a admis contestația privind suma de i reprezentând taxă pe valoare adăugată () și majorări de întârziere aferente TVA () și anularea acestora din Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată nr. din

A fost respinsă ca nemotivată contestația privind suma de i reprezentând: taxă pe valoare adăugată () și impozit pe profit () și a fost respinsă ca neîntemeiată contestația privind suma totală de i reprezentând TVA (), accesoriile aferente TVA () și accesoriile aferente impozitului pe profit ().

Decizia nr. este legală și temeinică.

Motivele contestației ce țin de neadmiterea la deducere a cheltuielilor aferente facturilor de chirie spațiu pentru perioada mai 2008-ianuarie 2009 emise de SC RL, și nu de SC SRL sunt nefondate din următoarele argumente:

Prin notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art.141 alin.2 lit.e) din Codul fiscal, înregistrată la organul fiscal sub nr. 08, SC RL optează pentru taxare începând cu data de 16.02.2009.

Conform pct. 38 din HG nr. 44/2004 pentru aprobată Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, astfel cum a fost modificat prin HG nr. 1861/2006: „În sensul art. 141 alin.3 din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană

impozabilă poate opta pentru taxarea oricărei dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art.141 alin.2 lit.e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia. Opțiunea prevăzută la alin.1 se va notifica organelor fiscale competente în formularul prezentat în anexa nr.1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare...”.

Din prevederile legale citate mai sus rezultă că reclamanta are drept de deducere a TVA pentru chiria facturată de SC ~~RL~~ după data de 16.02.2009 și pentru perioada mai 2008-ianuarie 2009, organul fiscal neadmitând în mod corect deducere TVA în sumă de ~~ei.~~

Din expertiza efectuată în cauză, expertul contabil susține că la dosarul expertizei contabile există notificarea depusă de SC ~~RL~~ la MFP-ANAF-DGFP Tulcea având număr de înregistrare ~~care~~ la punctul 4 din notificare conține data de la care furnizorul optează pentru taxarea chiriei, respectiv 01.01.2005 și că în opinia sa suma de ~~este~~ TVA deductibilă la determinarea TVA de plată.

Din aceeași raport de expertiză rezultă că, diferența stabilită în urma inspecției fiscale rezultă din nerespectarea următoarelor prevederi legislative: pentru anii 2005-2006 se aplică prevederile legale în vigoare la data respectivă și anume: art. 141 alin.2 lit.k) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal închirierea de bunuri imobile sunt operațiuni scutite de taxa pe valoare adăugată coroborat cu art.141 alin.3 din Legea 571/2003 privind Codul fiscal- Orice persoană impozabilă poate opta pentru taxarea operațiunilor prevăzute coroborat cu alin.2 lit.k), în condițiile stabilite prin norme; pct.42 alin.3 din TITLUL VI Hotărârea nr. 44/2004 privind Normele metodologice de aplicare a Legii 571/2003 privind Codul fiscal la următoarele prevede: „Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxa pe valoarea adăugată pot opta pentru aplicarea regimului de taxare pentru orice operațiune prevăzută la art. 141 alin.2 lit.k) din Codul fiscal. Opțiunea de aplicare a regimului de taxare se notifică organelor fiscale teritoriale pe formularul prevăzut în anexa 1 la prezentele norme metodologice și se aplică de la data înscrisă în notificare. În situația în care numai o parte dintr-un imobil este utilizată pentru realizarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.2 lit.k) din Codul fiscal și se optează pentru taxarea acestora, în notificarea transmisă organului fiscal se va înscrive în procente partea din imobil destinată acestor operațiuni”.

Pentru anii 2007-aprilie 2008 se aplică prevederile legale în vigoare la data respectivă și anume: art. 141 alin.2 lit.e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare „arendarea, concesionarea, închirierea și leasingul de bunuri imobile” sunt operațiuni scutite de taxa în interiorul țării. Potrivit HG 1861/2006, Hotărârea pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, Titlul VI Taxa pe valoare adăugată pct. 38 alin.3 „Opțiunea prevăzută la alin.1 se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa 1 la prezentele

norme metodologice și se va exercita de la data depunerii notificării sau de la o altă dată ulterioară înscrisă în notificare. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizat pentru operațiuni taxabile, exprimată în procente, se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal. Furnizorul nu a transmis notificarea că optează pentru taxarea operațiunilor de închiriere, astfel s-a procedat la aplicarea HG 1861/2006 Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” pct.40 care reglementează modul de aplicare a operațiunilor prevăzute la art.141 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare: „Cu excepția celor prevăzute la art. 141 alin.3 din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. Scutirile se aplică livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii realizate de orice persoană impozabilă. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă”.

Conform prevederilor art. 105 alin.8 din O.G.nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, sub sanctiunea faptei de fals în declarații, prevăzută la art. 292 din Codul penal, administratorul societății a dat declarație pe proprie răspundere că a pus la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele și informațiile solicitate pentru desfășurarea inspecției fiscale, iar acestea au fost restituite în totalitate la finalizarea inspecției fiscale.

SC SRL prin contestația înregistrată sub nr. 10010
contestă Raportul de inspecție fiscală nr.

motivând că organul de control nu a luat în considerare notificarea furnizorului său SC SRL depusă la DGFP Tulcea, întrucât a încheiat raportul de inspecție în data de 29.01.2010, iar copia notificării, a fost obținută de la furnizor în data de 03.02.2010, astfel că a considerat TVA nedeductibilă aferentă facturilor de chirie aferente anilor 2005-2009. În susținere SC SRL a anexat la contestație notificarea depusă la MFP-ANAF-DGFP Tulea, AFP Contribuabili mijlocii nr. care la punctul 4 data de la care optează pentru taxare este 01.01.2008.

Relația de afaceri între SC SRL și SC derulat în perioada ianuarie 2005- aprilie 2008 iar expertul contabil face referire la facturile primite de SC L pentru spațiu comercial emise de SC

în anii 2005-2009 neavând în vedere toate documentele necesare efectuării expertizei contabile. În perioada anilor 2005-2006 erau în vigoare facturile fiscale, care aveau minim 7 cifre ca numerotare. De reținut este

faptul că SC-

RL nu a depus în termen legal notificările iar SC a dedus TVA pentru o operațiune scutită de TVA.

Cu privire la motivele contestației ce țin de neadmiterea la deducere a cheltuielilor aferente abonamentelor cu telefonul fix, energie electrică facturate SC SRL pentru anii 2005-2007, acestea sunt nefondate din următoarele argumente.

Prin notificarea privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la art. 141 alin.2 lit.e) din Codul fiscal, înregistrată la organul fiscal sub nr. SC SRL optează pentru taxare începând cu data de 01.01.2008.

Având în vedere dispozițiile HG nr. 44/2004, reclamanta are drept de deducere a TVA pentru chiria facturată de SC SRL după data de 01.01.2008 și nu pentru perioada 2006-2007.

Afirmația reclamantei că organul e control nu a acceptat să deducere TVA aferentă chiriei spațiu comercial, energie electrică și telefonul fix facturate de furnizorul SC SRL pentru anii 2005-2007, nu se motivează și nu se argumentează contestarea nedeductibilității cheltuielilor și TVA stabilite de organele de inspecție fiscală.

Conform pct.12.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OPANAF nr. 519/2005 „Contestația poate fi respinsă ca nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”.

La dosar există notificarea depusă de S.C. RL la data de 14.08.2010 la MFP-ANAF-DGFP Tulcea având nr. de înregistrare 8843, care la pct.4 din notificare conține data de la care furnizorul optează pentru taxarea chiriei, respectiv 01.04.2008.

Cu privire la motivele contestației ce țin de neadmiterea la deducere a TVA aferente avansului plătit către SC SRL acestea sunt nefondate din următoarele considerente.

Conform dispozițiilor art. 155 alin.7 din Codul fiscal „dacă plata pentru operațiunile taxabile este încasată înainte ca bunurile să fie livrate sau înaintea finalizării prestărilor de servicii, factura fiscală trebuie să fie emisă în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la fiecare dată când este încasat un avans, fără a depăși finele lunii în care a avut loc încasarea”.

De asemenea, potrivit art. 61 alin.1 din HG 44/2004 „regularizarea facturilor fiscale emise pentru plăți în avans se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii fiscale pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură fiscală pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii”.

Avansul plătit de SC SRL conform facturii

prezentând reparații mașină CASCO, a fost înregistrat eronat de reclamantă în evidențele contabile pe cheltuieli, respectiv 613

„Cheltuieli privind asigurările”= 401 „Furnizori” deoarece potrivit Normelor metodologice de utilizare a conturilor contabile „în debitul contului 409 „Furnizori-debitori” se înregistrează valoarea avansurilor achitate în contul unor livrări de bunuri, prestări de servicii sau execuțări de lucrări.

Așa cum însăși reclamanta susține în contestația prealabilă, aceasta nu a beneficiat de factura de stornare de avans conform prevederilor legale menționate mai sus, reparația fiind plătită parțial de astfel încât nu avea drept de deducere pentru TVA neavând factură finală.

În conformitate cu dispozițiile art. 145 alin.2 din Codul fiscal: „Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile”.

Pe cale de consecință, organul de control nu a acceptat în mod corect la deducere TVA aferentă avansului plătit către SC SRL prin reprezentând reparații mașină CASCO, factura achitat parțial de către Aliant Țiriac și parțial de către reclamantă, precum și cheltuiala aferentă.

De asemenea, organul de control nu a acceptat în mod corect ca fiind deductibile la calculul impozitului pe profit cheltuielile din facturile reprezentând contravaloarea devizului de lucrări efectuat de către SC

RL, precum și TVA aferentă acestora întrucât sumele indicate în contestație nu cuprind și valoarea acestui deviz.

În ce privește accesoriiile în sumă de aferente taxei pe valoarea adăugată și accesorioile în sumă de ei aferente impozitului pe profit se reține că acestea reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul, iar prin contestația formulată reclamanta nu a obiectat asupra modului de calcul a acestora, în ceea ce privește numărul zilelor de întârziere și cota aplicată.

Având în vedere aspectele mai sus prezentate, precum și prevederile legale incidente în speță, în mod legal organele de control au respins contestația privind suma de i impozit pe profit) și suma accesorii la TVA, ei accesorii

aferente impozit profit) ca fiind neîntemeiată.

Față de toate aceste considerente se reține că în mod legal a fost respinsă contestația privind suma de (ei TVA și ei impozit pe profit) și suma de (ei TVA, i accesorii la TVA și lei accesorii aferente impozit pe profit).

Pe cale de consecință urmează a respinge acțiunea ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea formulată de reclamanta S.C. L , cu sediul în Tulcea, str. în contradictoriu cu părății MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRAȚIE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA și AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRAȚIE FISCALĂ - DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE TULCEA - ACTIVITATEA DE INSPECȚIE FISCALĂ, cu sediul în Tulcea, str. Babadag, nr.163 bis, județul Tulcea, ca nefondată.

Definitivă. Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din data de 27 mai 2011.

Președinte,

Red.jud.

Tehnored. gret.

Com. 3 ex. părți/

5 ex.